

LADISLAV GAVLAS

Ladislav Gavlas se narodil v červnu roku 1938 na Filůvce v Mostech u Jablunkova. Se svou manželkou Marií se oženil ve svých dvaceti letech. O pár let později se jim narodili syn Pavel a dcera Jana.

O svém dětství mluví jako o nejkrásnějším období svého života. Velmi rád vzpomíná na své rodiče a léta strávená se svými čtyřmi bratry. Jako malý chlapec miloval čtení knih, proto tak trávil většinu svého volného času.

V pěti letech navštěvoval s matkou otce v Tarnovských Horách, v nichž otec nuceně pracoval jako posunovač vagónů.

Mimo jiné se pan Gavlas věnoval během svého života studiu angličtiny, což se ukázalo být prospěšné, neboť jako čtyřiatřicetiletý složil úspěšně v roce 1972 z tohoto jazyku státní zkoušku.

LADISLAV GAVLAS

DĚTSTVÍ ZA VÁLKY

Jedna z nejrannějších vzpomínek, kterou si pan Gavlas vybaví, je, jak při sbírání hub potkával záhadné muže, kteří jej sledovali až domů. Později pochopil, že se jednalo o odbojáře, kteří se za války skrývali v horách. Stejně tak se kolem jeho domu potulovali němečtí vojáci, takže o nebezpečí neměl pan Gavlas již od dětství nouzi. Často tak se sourozenci hlídal, jestli nepřicházejí Němci, neboť u nich několik partyzánů přebývalo.

V průběhu války onemocněla celá jeho rodina na tuberkulózu. Jeho matka s nejstarším bratrem bohužel na následky tohoto onemocnění zemřeli. Tato informace se rozšířila po okolí vesnice a slovenští spolužáci v tom našli příležitost k posměškům, které osmiletý pan Gavlas vnímal jako urážku vůči své zesnulé matce. Jako malý byl ve škole diskriminován za to, že nerozuměl českému jazyku, a ne jednou byl za to fyzicky potrestán. Tuto vzpomínku považuje za prvek, který později ovlivnil jeho vnímání křivd.

MLÁDÍ

V letech 1953–1958, po skončení studia základní školy na Šancích, navštěvoval obchodní akademii v Českém Těšíně. Rok poté zahájil studium na Hutní fakultě v Ostravě, které dokončil v roce 1964.

DOSPĚLOST

Do zaměstnání nastoupil ve dvaceti šesti letech na pozici vysokopecáře v Třineckých železárnách. V tomto postavení setrval pouhé dva roky, jelikož v roce 1966 nastoupil do útvaru racionalizace práce, kde pracoval až do roku 1969. V tomto období se rovněž stal členem komunistické strany a později dostal nabídku k pracovnímu pobytu v Londýně. Navzdory tomu, že se mu v cizině líbilo a měl možnost po srpnové okupaci v Anglii zůstat, se rozhodl vrátit domů - svědomí by mu jinak nedovolilo. Po návratu byl stranou opakovaně vyzýván k vyjádření pozitivního postoje k okupaci, což ale pokaždé odmítl. Po následném vyloučení ze strany pracoval ve funkci normovače. Do důchodu odešel v roce 1999.